

You are obligated to pay him

חייב אתה ליתן לו –

Overview

taught that when בי"ד rules לו צא, and the לוח is believed, because the לוח realizes that this is the final verdict, and it is not subject to change; however if בי"ד declares לו חייב אתה ליתן, the לוח is not believed when he claims פרעתי, for it is unlikely that he will pay at this stage since לו חייב אתה ליתן is not the final verdict of בי"ד.¹ Our reconciles our גמרא with another where it seems that חייב גמר דין is considered לו חייב אתה ליתן.

הכא משמע דחייב אתה ליתן לו לא הוא פסק דין גמור כי אם צא ותן לו -

Here in our גמרא it seems that לו חייב אתה ליתן is not a completed and final ruling; but rather only צא ותן לו is a גמור דין פסק -

וכן משמע במרובה² (בבא קמא דף סט,א ושם) -

And this is also likewise indicated in מרובה פרק.

asks: תוספות

וקשה דבפרק קמא דסנהדרין (דף ו,ב ושם) אמרינן היכי דמי גמר דין -

And there is a difficulty; for in the first פרק of סנהדרין, מסכת גמרא states, 'what for instance is considered דין גמר? And the גמרא answers, where the בי"ד says -

פלוני אתה חייב פלוני זכאי -

You (so and so) are חייב, and you (so and so) are פטור. This indicates that חייב is considered דין גמר and not only לו צא; contradicting our גמרא!

answers: תוספות

ויש לומר דהתם מקרי גמר דין לענין שאסור לבצוע³ לפי שיודע להיכן הדין נוטה:

And one can say; there it is considered a גמר דין, only regarding that after בי"ד said לו חייב אתה, it is forbidden for בי"ד to make a compromise between the

¹ There is still a (remote) possibility that בי"ד will reverse itself. Therefore it is highly unlikely that the לוח will pay at this juncture.

² The rule is that by גביה (of a שור ושה) there is 'ה' תשלומי ד' וה' טבה או מכר גנב if the גנב was told by the בי"ד (before the טביחה ומכירה) that 'צא תן לו' (pay for the גנב) and then he (did not pay, but) was טבה ומכר, he does not pay 'ה' ד', because it is considered that he is now a גזול (since it is after the דין גמר). However if בי"ד told him לו חייב אתה ליתן and then he was טבה ומכר he is 'ה' ד' because חייב ד' וה' since it is not considered דין גמר, he is still a גנב (but not a גזול).

³ Generally before the דיינים come to a conclusion they may suggest to the parties that they should compromise. However, once בי"ד is of the opinion that פלוני חייב, they have no right to make a פשרה and cause a loss to the זכאי. See 'Thinking it over' # 1.

parties, **since** at this point בי"ד already **knows where the correct ruling is headed**. However it is not the final דין גמר so that the חייב feels he has no choice but to pay. That stage is reached only when בי"ד rules צא תן לו.

Summary

Regarding the prohibition of making a פשרה after the דין גמר, even פלוני חייב (or חייב נאמן לומר if) is considered a דין גמר; however concerning other matters (if חייב אתה but not גמר דין צא תן לו only (תשלומי ד' וה' regarding פרעתי ליתן לו.

Thinking it over

1. אסור לבצוע they are פלוני חייב ופלוני זכאי בי"ד decides once explains that תוספות.⁴ Seemingly the one who is זכאי will certainly not be interested in any פשרה, since בי"ד told him that he is זכאי, what does it mean that לבצוע?!⁵

2. Can we distinguish that in our case בי"ד merely said ליתן לו חייב אתה (therefore it is not a דין גמר), however in סנהדרין בי"ד (not only) said חייב אתה פלוני (but they also added) פלוני אתה זכאי, which seems much more like a final ruling.⁶

⁴ See footnote # 3.

⁵ See תוספות סנהדרין ו,ב ד"ה נגמר.

⁶ See # 37 אוצר מפרשי התלמוד.